

Július 27-e és augusztus 2-a között vettem részt Olaszországban az Erasmus Learning Academy által szervezett „Teaching languages in the digital era: the best apps, AI tools and ICT solutions for learning languages” elnevezésű továbbképzésen. Eredetileg, bár egy kicsit tartottam a 40 fokos hőségtől, Palermóba szerettem volna menni, de onnan átirányítottak Bolognába, ahol a szokatlanul hűvös és zivataros időben a napszúrástól már nem kellett tartanom.

A különböző európai országokból és nagyon eltérő intézményekből érkező kollégákkal a belvárosától távol, egy olyan elszigetelt környezetben voltunk összezárva, ahol egész nap az előadásokra tudtunk összpontosítani.

Szoros napi beosztásunk volt, így a tapasztalatok megosztására csak a közös kollégiumi étkezések közben volt lehetőségünk, pedig ezek voltak az egyhetes „táborozás” legérdekesebb és leghasznosabb pillanatai. Meglepő volt szembesülni azzal, mennyire eltérő kihívásokkal küzdenek a kollégák. Például akik bevándorlók oktatásával foglalkoznak, csak a szóbeliségre építő megoldásokat kerestek, mivel felnőtt tanítványaik az anyanyelvükön sem tudnak írni-olvasni. A köznevelési intézményekben a mesterséges intelligencia túlzott használata jelent új kihívást a pedagógusok számára amióta a diákok már minden feladatot annak segítségével oldanak meg. Ezt például egy norvég szakmunkásképzőben úgy oldották meg, hogy a tantestület megállapodott, hogy ezentúl már nem az eredményeket, hanem kizárólag az ahhoz vezető folyamatot értékelik (pl. hogy milyen hatékonyan promtokkal jutott el a diák a megoldásig).

Egyedül én nem panaszkodtam arra, hogy a diákok a megszegyenüléstől vagy a kortársak megszegyenítéstől tartva egyáltalán nem mernek megszólalni órán. A kollégák szerint számukra nagy segítség, hogy otthon AI-asszisztensekkel társalogva gyakorolhatják az idegen nyelvet, ami az elmagányosodásuk ellen is megoldás kínál. Nagyon örülök, hogy nálunk még nem az ilyen problémák az általánosan jellemzőek és remélem, hogy közös odafigyeléssel sikerül megakadályoznunk, hogy mi a tanulóink is ilyen szomorú sorsra jussanak.

Az eredetileg tervezett témák közül végül csak a mesterséges intelligencia oktatásban való használatával foglalkozott az előadónk, mivel ez érdekelte leginkább a résztvevők többségét.

Kétségtelen, hogy a mesterséges intelligencia elterjedése alapjaiban fogja megváltoztatni oktatásunk módszereit és magát az elsajátítandó tananyagot (kézségeket) is, az viszont a tanfolyamon bemutatott oktatástámogató eszközök gyakorlati kipróbálása közben kiderült, hogy ezek még csak angoltanításra használhatóak, más idegen nyelvek sajátosságait egyelőre még nem ismerik (néhány amerikai termék kivételével, amelyek már spanyoltanításra is alkalmasak), így olasz és más hasonló, kisebb nyelvek esetében ezek még nem képesek megfelelő segítséget nyújtani. A mesterséges intelligencia fejlődésének sebességét figyelembe véve azonban van rá remény, hogy a közeljövőben már az olasztanárok is igénybe vehessék ezeket az eszközöket tanmenetek, óratervek, feladatok készítéséhez és értékeléshez, de egyelőre még biztosan szükség van ránk, humán olasztanárookra is.

Juhász Anna